

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

håbe, at vi ikke kommer bagefter. Så forvirret som hele det europæiske marked — og også andre markeder — tegner sig, er det en stor opgave, landbrugets organisationer her går i gang med at løse.

Vi er naturligvis villige til i udvalget at arbejde med på den bedst mulige løsning, selv om vi, således som hele handlingsforløbet har været — med aftaler, der er truffet uden tvivl, med regeringsfartøjet sanktion formodentlig — må forbeholde os vor endelige stillingtagen til sagens afsluttende behandling. Om vor vilje til at arbejde med på en løsning af landbrugets vanskeligheder skal der ikke herske tvivl. Men jeg tror ligesom det ærede medlem hr. Sønderup, at man også bliver nødt til at interessere sig for andre ting. Jeg kan således nævne de faste ejendomsskatter. Jeg tror nemlig ikke, at denne situation for landbruget bliver et korttidsfænomen; jeg tror tværtimod, man må regne med, at det i hvert fald for smørproduktionens vedkommende vil blive et langtidsproblem, inden vi kommer ind i forhold, hvor landbruget vil være i stand til at bære de faste byrder, der forlods lægges på det. Jeg tror også, man bliver nødt til at interessere sig for de unge mennesker, der har købt landbrugsejendomme, og skabe mulighed for, at de kan blive fri for at betale skat af de afdrag på gæld, som de må præstere, for hvis de først skal skaffe indkomsten og derefter betale skatten, bliver der ikke noget tilbage til at afdrage på gælden med.

Jeg kunne for resten, inden jeg slutter, have lyst til at spørge regeringen, om den ikke har drøftet det tyske smørforbud set ud fra et aktivt handelssynspunkt med den tilsyneladende hyggelige minister Erhard, der var her forleden. Når vi nu, som jeg forstår, udelukkes fra Stresamødet, hvor landbrugsforholdene inden for de seks lande skal tilrettelægges, må andre udveje jo forsøges, og det skulle interessere mig at høre, om regeringen har benyttet lejligheden til at spørge minister Erhard, hvad det er for noget på nuværende tidspunkt at lukke for smørimporten fra Danmark.

Kirkegaard: Af bitter erfaring kender i hvert fald alle landmænd baggrunden for de 2 lovforslag, som her er til første be-

handling. Det er de store vanskeligheder, som landbrugets eksport møder næsten overalt, hvor vi søger afsætning for vor produktion. På markeder, som indskrænkes, fordi næsten alle lande søger at beskytte deres eget landbrug med statsstøtte, er det jo i perioder næsten umuligt at opnå fornuftige priser, når vore konkurrenter tilmed kan sælge billigere, end vi kan, fordi de opnår statsstøtte til deres eksport. Sådan er stillingen, og under de forhold vil jeg gerne påskønne, at landbrugets organisationer har taget initiativet til forhandlinger med regeringen, med landbrugsministeren, for at nå frem til foranstaltninger, som vi tør forvente kan bedre vor stilling med hensyn til afsætningen af vore eksportvarer.

Landbrugets faglige arbejde — det faglige arbejde, som er forudsætningen for produktionen — sådan som det har været udført fortrinsvis gennem Landbo- og Husmandsforeningerne, har efter min bedste opfattelse været i meget gode hænder. Det kunne formentlig ikke være organiseret anderledes, i hvert fald ikke bedre, og det har givet resultater, en mægtig fremgang i produktion og udbytte både i mark og stald. Men arbejdet med afsætning og salg af vor produktion er næppe lykkedes i samme omfang. Om det er der i hvert fald nu og da udtrykt tvivl. Det skal jeg ikke komme dybere ind på ved denne lejlighed, men bare sige, at hvis noget er forsømt i så henseende, drejer det sig om nu i løbet af et par år at indhente det forsømte. I så henseende håber jeg på — og det gør vi formentlig alle sammen — at den organisation, de nye rammer, som nu skabes på baggrund af de mange forhandlinger, som er ført mellem organisationerne og landbrugsministeren, må vise sig at være brugbare redskaber. Det går jo ikke an, sådan som vi har gjort i mange år, at vi konkurrerer med os selv ved underbud på markederne. Det har vi gjort i mange år, og det må høre op. Sund fornuft siger os, at dette må vi bringe til ophør, og jeg tror i og for sig ikke, det vil volde store vanskeligheder at afskaffe det.

Derimod tror jeg ikke, det vil blive så let at finde nye markeder. Jeg hører ikke til dem, der tror, at nye markeder ligefrem hænger på træerne uden for vort lands